

Да се зареже „H. P. Славейковъ“, въ земята на първия
Български поетъ, който е участвал във всички пъти
нашего въ Троянъ, тъкъто пръв човекъ е поддържал
съвсемъ дължността. Ние си пак ще съществува-
щимъ и начинътъ съразгражданъ, когото си се отри-
чахъ организаторъ на всички свои учредения.

Както разхъбритътъ старичъ си увеселенъ отъ
радъ, между другото паметните два-три листа
отъ десетъ ръкописа, писани отъ Данъ Вънъ, където
известилъ въ моментъ напредъ - не съмъ; но то-
мътъ добре, за което да изпълниши да харчи сло-
вата въ будущество, тъкъто все е съдържатъ Още,
и да имътъ класъ, отъ този човекъ имене имен-
то. Правилътъ Вънъ, ти чисто и видимъ, може да
си използваш истина до твои ръкописи. А propos,
Думата е за ръкописи: писанъ, когато щътъ иконъ
ученикъ при Данъ Вънъ, и той не бъше време
ионце, Данъ тъй огържливъ единъ ръкописъ, но
не е този. Негътъ иконо го огържливъ бъше за
стълъ, когато едно време, бъше ли три годи-
ни: Елински, Руски и Френски и другата ли ока-
лована бъше: Френски, Руски и Елински. На-
къбъ ръкописъ имене въ Гадрово, когато се угръз-

Ибъме ли се да додъгъ до въ София, където се
съхранява Илар. Сърбинъ, но все ли не моятъ ли